

af de særlige leveforhold i hjemlandet hyppigt har fælles husstand med de personer, der efter kontrakten er berettigede. Endvidere nævnes det, at underholdsbeløbene ofte er så store, at der er grund til at antage, at de ikke fuldt ud medgår til de pårørendes underhold, men til dels indebærer en »skattefri opsparring«, der hensættes til disposition for yderen, når han vender hjem.

Når de ovenfor nævnte problemer ikke i samme omfang eksisterer i forbindelse med ydelser til modtagere her i landet, skyldes det ikke mindst, at fradragsretten for ydelserne normalt modsvares af en indkomstskattepligt hos modtagerne. Indkomstskattepligten hos modtagerne giver ligningsmyndighederne mulighed for at kontrollere de fradrag, der er foretaget af yderen.

I de situationer, hvor den, der modtager ydelserne, derimod ikke er skattepligtig her til landet, modsvares fradraget hos yderen ofte slet ikke eller kun i begrænset omfang af en skattepligt.

På denne baggrund fremsatte regeringen i februar 1980 et lovforslag om begrænsning af fradragsretten for de nævnte ydelser, for så vidt modtageren ikke var skattepligtig her til landet. Dette lovforslag (L 154) var ikke færdigbehandlet ved udgangen af folketingssamlingen 1979/80 og bortfaldt derfor.

Lovforslaget.

Regeringen er fortsat af den opfattelse, at de ovenfor anførte argumenter bør føre til en rimelig begrænsning af fradragsretten for ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til landet.

Der har været forslag om helt at afskaffe fradragsretten for sådanne løbende ydelser. En sådan regel vil imidlertid ikke kunne undgå at ramme mange indvandrere, der dels som følge af traditioner og dels på grund af sociale forhold i hjemlandet ofte er juridisk eller moralsk forpligtet til at udrede underholdsydelser til nære pårørende i hjemlandet.

For ikke i urimelig grad at opstille hindringer for sådanne traditionsbundne og socialt betingede forpligtelser, foreslås det, at fradragsretten for de ensidigt påtagne løbende ydelser til personer, der ikke er skattepligtige her til landet efter reglerne i kildeskattelovens § 1, nr. 1, 4 eller 5, bibeholdes i det omfang, den enkelte skatteydere eller sambeholdede ægtefællers samlede ydelser ikke overstiger 10.000 kr. på årsbasis.

I det ovenfor nævnte lovforslag L 154 var der foreslået en beløbsgrænse på 6.000 kr., men bl. a.

på grundlag af debatten om det nævnte lovforslag findes en forhøjelse af beløbet til 10.000 kr. at stemme bedre med de hensyn, der er baggrund for at vælge en beløbsbegrænsning i stedet for en afskaffelse af fradragsretten.

Ifølge det tidligere lovforslag (L 154) skulle ensidige løbende ydelser til et barnebarn eller til selskaber, foreninger, institutioner m. v. ikke omfattes af den foreslåede fradragsbegrænsning, hvis tilsagnet om ydelserne var givet før lovforslagets fremsættelse.

Regeringen finder, at en lighedsbetragtning bør medføre, at den foreslåede fradragsbegrænsning i alle tilfælde får virkning fra og med indkomståret 1982, uanset hvornår tilsagnet om de løbende ydelser er afgivet.

Den foreslåede fradragsbegrænsning skal omfatte følgende former for vederlagsfri løbende ydelser:

1. Ydelser til personer, som ikke ved modtagelsen af de enkelte ydelser er skattepligtige her til landet efter kildeskattelovens § 1, nr. 1, 4 eller 5.
2. De i ligningslovens § 14, stk. 5, omhandlede ydelser på indtil 3.000 kr. til et barnebarn, når det ikke ved modtagelsen af de enkelte ydelser er skattepligtigt her til landet efter kildeskattelovens § 1, nr. 1, 4 eller 5.
3. Ydelser til selskaber, foreninger m.v., der ikke er hjemmehørende her i landet.

For de under 1 og 2 nævnte ydelser gælder fradragsbegrænsningen ikke, hvis modtageren af ydelserne var skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, nr. 1, 4 eller 5 på det tidspunkt, hvor tilsagnet om ydelserne blev givet.

Skattepligtig her til landet i henhold til kildeskattelovens § 1, nr. 1, 4 eller 5, påhviler personer, der har bopæl her i landet (nr. 1), danske statsborgere, der gør tjeneste om bord på et skib med hjemsted her i landet (nr. 4) samt danske statsborgere, der er udsendt af den danske stat til tjeneste uden for riget (nr. 5). Kildeskattelovens hovedbestemmelser om personers skattepligt her til landet er optaget som bilag.

Hvis de ydelser, der er omfattet af fradragsbegrænsningen, i et indkomstår overstiger 10.000 kr., kan det overskydende beløb ikke overføres til fradrag i senere indkomstår, selv om de ydelser, der omfattes af fradragsbegrænsningen, i dette år er under 10.000 kr. tilsammen.

Begrænsningen af fradragsretten skal efter forslaget have virkning for indkomståret 1982 og senere indkomstår. Med den førnævnte undtagelse